

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๓๘

คลังแบบพระพุทธเจ้า

มีแต่ของคลังเต็มแหละเดี๋ยวนี้ อย่างนี้ละสิ่งแทรกซึมแทรกซึมเข้าศาสนาแทรกซึมเข้าอย่างนี้แหละ องค์ศาสนาจริง ๆ จะไม่ปรากฏนะเวลานี้ มีแต่สิ่งแทรกซึมช่องสุ่มเข้าไปในวงศาสนา มีแต่ของปลอม ๆ แทรกเข้าไป ๆ เต็มหมดบ้านหมดเมืองชาวพุทธเรา ไปไหนยื่นของคลังให้กัน ไอ้คลังภายในที่จะปฏิบัติตัวให้ดีขึ้นไม่ยอมสนใจเลย องค์ศาสนาจริง ๆ ไม่เอา ไปหาเกาที่ไม่คันส้อมหามาซื้อไม่ได้ หมาซื้อเรือนมันเกาถูกที่คันนะ มันคันตรงไหนมันเกาตรงนั้นถูก อันนี้เกาตะไปเลย ถลอกปอกเปิกไม่หายใส่แต่เกาเรื่อย นี่ชิน่าทุเรศนะ

การปฏิบัติตัวให้ดีเพื่อความร่มเย็นแก่ตนเองและครอบครัวตลอดสังคมทั่ว ๆ ไปนี้ไม่ยอมสนใจทำ องค์ศาสนาแท้ๆอยู่ตรงนี้ไม่สนใจ มีแต่ของคลังเต็มบ้านเต็มเมืองเดี๋ยวนี้ ไม่ทราบคลังอะไรก็ไม่รู้เราก็แปลไม่ออก ให้คลังในเจ้าของซี ตั้งใจปฏิบัติตัวให้เป็นคนดี นั่นละคลังอยู่ตรงนั้น ความชั่วกลัวคลังแบบนี้ แต่คลังแบบที่ว่าความชั่วไม่ได้กลัวนะ กิเลสหัวเราะเพราะเป็นทางของกิเลสเดิน

พระพุทธเจ้าท่านหาของคลังอยู่ในป่าในเขา สรรณิ คัจฉามิ ของพวกเราท่านหาของคลังอยู่ในป่าในเขา ท่านไม่ได้มาจุ่นจ้านตามตลาดตเลนนะ ท่านผู้ที่เป็นของคลังของโลกจริง ๆ แล้วท่านเป็นอย่างนั้น พระพุทธเจ้าก็ตรัสรู้อยู่ในป่า พระสาวกทั้งหลายเหมือนกัน บรรลุธรรมตรัสรู้ธรรมอยู่ในป่าในเขาในถ้ำแล้วมาเป็น สรรณิ คัจฉามิ ของพวกเรา ท่านเหล่านี้คลัง-คลังจริง ๆ คลังเลิศโลกไม่ใช่คลังธรรมดา โลกของท่านผู้คลังประเภทนี้อยู่ไม่มีคนมีกิเลสเข้าไปอยู่ได้เลย แม้คนเดียวไม่มี มีแต่ท่านผู้บริสุทธิ์ล้วน ๆ นั่นละท่านคลัง-ท่านคลังอย่างนั้น

พยายามฝึกหัดตัวเองให้คลังซิ อยู่ที่ไหนเย็นใจสบายใจเพราะไม่ได้ทำความชั่ว ทำแต่ความดีตามหลักธรรมที่ท่านสอนแล้วความชั่วจะเข้ามาช่องไหน เมื่อมีแต่ความดีสกัดลัดกันกันอยู่แล้ว อันนี้เปิดแต่ทางชั่วให้ความชั่วเข้ามาทั้งวันทั้งคืน แล้วก็หาแต่ของคลัง คลังอะไรอย่างนั้น

วันนี้ก็จะได้ไปวัดโพธิ์ ๆ เขานิมนต์ไปเทศน์งานศพตอนบ่ายโมง นั่นละธรรมเทศนาสอน ตายที่นั่นตายที่นี่เหล่านี้เป็นธรรมเทศนากันที่เอก ๆ สอนเตือนเจ้าของนี้เราจะตายอยู่นะ แล้วคนเราก็รู้เนื้อรู้ตัวระลึกตัวได้พยายามสร้างความคิดดี ความดีติดหัวใจเข้าไปแล้วแทรกหัวใจเข้าไป ความดีกับหัวใจเป็นอันเดียวกันแล้วอยู่ไหนอยู่ไหนหมด

ไม่สะทกสะท้านไม่หวั่นไม่ไหวเรื่องความเป็นความตาย ความได้ความเสียอะไรไม่หวั่น คนมีความดีเต็มตัวนี่คือขลัง-ขลังอย่างนี้เอง ไม่เดือดร้อน ขลังแบบพระพุทธเจ้าไม่เดือดร้อน ถ้าขลังแบบกิเลสแล้วร้อนทั้งนั้นเป็นพินเป็นไฟไปหมด

เวลานี้กิเลสกำลังตีแผ่ศาสนาของเราให้เป็นศาสนาของกิเลส ไปไหนเป็นพินเป็นไฟไปหมด ศาสนาของกิเลสเป็นอย่างนั้น สอนโลกนี้เก่งมากกิเลส สอนอยู่ทุกหัวใจ ศาสดาอยู่ทุกหัวใจ ศาสดาของกิเลสมีอยู่ทุกหัวใจ สอนโลกให้ลุ่มจมมานี้มากต่อมากแล้ว โลกทั้งหลายก็ไม่ยอมเห็นโทษของมัน ยิ่งฟุ้งเพื่อเห่อเหิมไปตามมัน ที่โลกร้อนร้อนเพราะอันนี้นะ ศาสนาแทรกไม่ถึงเวลานี้ ศาสนาจริง ๆ มองไม่เห็น เห็นแต่สิ่งจอมปลอมทั้งหลายหุ้มห่อปิดบังเอาไว้หมดเลย เพียงดูใจของเราก็รู้

อย่างท่านที่ไปหาของขลังในป่าในเขา นั้นละท่านดูใจเจ้าของ ใจนั้นละบ่อเกิดแห่งเหตุทั้งหลาย ส่วนมากชั่วเกิดที่นั่นเพราะกิเลสฝังอยู่ในใจ ท่านไปดูหัวใจท่าน มันคิดไปในแง่ใดมุมใดดีเรื่อย ๆ ดีเข้ามาเรื่อยชำระเข้าไปเรื่อยก็ค่อยหมดไป ๆ เดียวก็สว่างขึ้นมา สว่างมาขึ้นมาด้วยศีลแล้วยังไม่แล้ว สว่างมาขึ้นมาด้วยสมาธินี้ชุ่มเย็นสบาย สว่างมาด้วยปัญญาแล้วสว่างกระจ่างแจ้ง พอสว่างมาด้วยวิมุตติหลุดพ้นแล้ว อาโลโก อุทปาทิ จ้าเลยครอบโลกธาตุ นั้นท่านขลัง-ท่านขลังอย่างนั้น

ศาสนาแล้วมา ๒,๕๐๐ ปีนี้ดูแล้ว แหม ตั้งแต่เราเริ่มบวชมานี้ก็ดูมาเรื่อย ไม่ใช่ตั้งใจสังเกตนะ เพราะสิ่งสัมผัสสัมพันธ์มันหากเป็นข้อสังเกตกันเอง มันสัมผัสสัมพันธ์อยู่ตลอดเวลา กับสิ่งภายนอก และความเปลี่ยนแปลงก็เปลี่ยนแปลงมาเรื่อย ๆ เปลี่ยนแปลงมีแต่เปลี่ยนแปลงทางลบ ๆ เรื่อยมา แล้วว่าโลกเจริญ ๆ คือกิเลสเจริญขึ้นเรื่อย ๆ ธรรมะนี้ค่อยยุบยอบลง ๆ เรื่อย ๆ สุดท้ายกิเลสเจริญขึ้นเท่าไรไฟก็เจริญขึ้นตาม ๆ กัน น้ำดับไฟไม่มีก็ร้อนเป็นพินเป็นไฟไปหมด

ถ้าใครอยากเห็นของขลังก็ให้พยายามปฏิบัติตัวให้ดีนะ ของขลังอยู่ที่ใจนั้นแหละ อยู่ตรงใจที่เดียวไม่อยู่ตรงไหนแหละ ไม่อยู่ดินฟ้าอากาศที่ไหน ๆ อย่าไปหาเลย ให้อยู่ยังคงกระพัน มีดฟันไม่เข้าป็นฟาดเข้าไปก็ตายนั้นแหละ ปืนยิงไม่เข้าอีกหรือ เอาค้อนตีมันก็ตาย..คน แล้วมันขลังหาอะไรขลังอย่างนั้นพิจารณาซิ เอาค้อนตีไม่ตาย เอาระเบิดนิวเคลียร์ฟาดลงไปแหลกเป็นผุยผงไปเลย เนะมันขลังที่ตรงไหนพิจารณาซิ

ให้ขลังที่หัวใจอะไรไปตีก็ไม่แตกหัวใจ มันต่างกันอย่างนี้นะ หัวใจที่เต็มไปด้วยธรรมแล้วตีเท่าไรก็ไม่แตก จะทำอะไรให้ฉิบหายไม่ฉิบหาย ให้แตกให้กระจัดกระจายไม่มีทาง ธรรมเป็นอย่างนั้นละเข้าสู่หัวใจแล้ว พวกมันตั้งใจปฏิบัติตัวให้ดีซิ เราอยากเห็นคนดี ไปที่ไหนสงบร่มเย็นเป็นสุขสบาย นี่ไปที่ไหนมีแต่พินแต่ไฟร้อนเผาไปเรื่อย ทั้งเขาทั้งเราพอ ๆ กันไปหมดเลยไม่ทราบใครจะพึงใคร ใครก็เป็นไฟเหมือน

กันหมดไม่ทราบจะฟังใคร ฟังกันไม่ได้นะซิต่างคนต่างร้อน ให้ต่างคนต่างทำความรุ่มเย็นแก่กันซิ รุ่มเย็นแก่ตัวเองแล้วก็ให้ความรุ่มเย็นแก่คนอื่นด้วย

การปฏิบัติธรรมเป็นของยาก ๆ คือความต้านทานของกิเลสนั่นเองเราก็ไม่รู้ พอจะหันหน้าหรือจิตคิดแยบไปสู่ธรรมเท่านั้นจะมีอุปสรรคทันที กีดขวางทันที มีแต่ความยากความลำบาก ทุกสิ่งทุกอย่างกั้นกางไว้หมด นั่นแหละคือเรื่องของกิเลสกั้นกางไว้ นั่นแต่เราไม่รู้มันซิ ไม่รู้ว่านี่คือกิเลสกั้นกางความดี ไม่อยากให้ทำความดี กิเลสกั้นกางไว้หมด ๆ ถ้าทำความชั่ววันยังค่ำคืนยังรุ่งเอาจนเป็นจนตายก็ได้ ไม่มีอะไรขัดข้องไม่มีอะไรมากั้นกาง ถ้าพอว่าจะทำความดีเท่านั้นมันจะสร้างเหตุขึ้นมาทันที เหตุการณ์ภายในจิตนี้จะสร้างขึ้นมามาก ๆ นั่นละตัวกิเลสตัวข้าศึกตัวกั้นกางหวงห้าม ให้รู้เสียว่านั่นคือตัวมารของธรรม ใครคิดขึ้นมาก็เป็นเหมือนกัน เป็นมารของตัวเอง ๆ สุดท้ายก็ล้มตามมารเสียไม่ได้เรื่องได้ราวอะไร เพราะฉะนั้นจึงต้องฝืน

ผู้ต้องการเป็นคนดีต้องฝืนกิเลส กิเลสสร้างอุปสรรคธรรมะต้องเหยียบเข้าไปเตะถีบยันเข้าไปเลยรอไม่ได้ ต่อไปกิเลสก็ค่อยอ่อนตัวลง ๆ เราจะทำความดีมันจะพุ่ง ๆ เลยสะดวก โน่นให้ถึงขั้นความซี้เกียจไม่มีมีแต่ความอยากหลุดพ้นมันถึงได้เห็นกันชัดว่าเรื่องไหนเป็นกิเลสอันไหนไม่เป็นกิเลสรู้หมดเลย รู้ไปหมดตลอดทั่วถึง โอ้โฮ กิเลสนี้มันสลับซับซ้อนมันสร้างไว้ทุกแง่ทุกมุมแต่เราไม่รู้ ๆ นั่นซิ

เอาละวันนี้ให้พร